

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Климчук М. М. Перспективи імплементації альтернативної енергетики з метою упередження паливно-енергетичного колапсу в Україні 242	Ткачук І. Я. Участь населення у вирішенні соціально-економічних проблем..... 276
Столярова Т. О., Одинець В. А. Особливості комп'ютерного моделювання макропоказників соціально-економічних процесів в умовах невизначеності..... 244	Сімак Я. К. Впровадження системи недержавного пенсійного забезпечення в Україні..... 279
Бовш Л. А., Марченко С. М., Бовш В. І. Реінжиніринг бізнес-процесів підприємств готельного бізнесу в сучасних умовах..... 247	Щербінський О. В. Сучасні реалії та нові вектори розвитку малого бізнесу в Україні 282
Кобрицький В. В., Несвященко К. С. Актуальний стан і перспективи розвитку українських портів..... 251	Корсак К. В. Українська ідея для XXI століття 285
Тімко Н. І. Фінансова стійкість банківської системи в умовах макроекономічної нестабільності: оцінка та шляхи підвищення 254	Юник Д. Г. Завадостійкість управлінців персоналом: концептуальний аспект та перспективні напрями розвитку 289
Кісілевич-Чорнойван О. М. Норми міжнародного інформаційного права в сфері протидії інформаційному тиску: міжнародний та європейський аспекти 258	Колтаков В. М. Некоторые понятийные проблемы образования и науки..... 293
Золотаревський А. В. Механізм створення стратегії економічного розвитку організації в умовах світової політичної та економічної нестабільності 262	Бірдус Л. В. Системні реформи у сфері вищої освіти України 298
Бігдаш В. Д. Удосконалення фінансових механізмів банківсько-страхової інтеграції в Україні в умовах політичної та економічної нестабільності 266	Лісовський П. М. Освіта та наука як ціннісно-смісловий формат мудрості 302
Корецька О. В. Теоретичні основи дослідження конкуренції в контексті становлення української державності 269	Бондар Ю. В., Шестак М. Л. Вплив інформаційного середовища на світові інноваційно-інвестиційні процеси: стан науково-методологічного дослідження 304
Бурсов Р. В. Критерії оцінки технологічного рівня промислових підприємств 274	Руль Ю. В. Перспективи просумпції у приватній освіті 306
	Руль Ю. В., Кулик М. С. Освітня розумова діяльність та вплив на неї фаз місяця..... 308
	Найдьонов І. М. Ефективний педагогічний менеджмент — основа компетентності спеціаліста..... 313

ПЕРСПЕКТИВИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ З МЕТОЮ УПЕРЕДЖЕННЯ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОЛАПСУ В УКРАЇНІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 242–243

Сучасні формації розвитку енергетичного сектору демонструють необхідність розробки й імплементації комплексного підходу до вирішення проблем заміщення природного газу іншими видами палива, зокрема й альтернативними джерелами енергії.

Враховуючи потенціал альтернативних джерел енергії, на державному рівні активно шукають рішення щодо зменшення енергозалежності країни, прикладом постанови Кабінету міністрів № 293 від 09.07.2014 “Про стимулювання заміщення природного газу в сфері теплопостачання”, що стимулює використання в основному твердого біопалива (деревина, тверді відходи рослинництва, паливні брикети та гранули) в ЖКГ [4].

Держава дотувала виробництво теплової енергії для потреб населення виключно в тому випадку, якщо для цього використовувався природний газ, навіть після підвищення тарифів на 40 %, населення платить за теплову енергію по 314 грн за Гкал при її собівартості в 913 грн за Гкал (без ПДВ). Різниця погашається за рахунок прямих дотацій і субвенцій місцевим бюджетам на компенсацію різниці у вартості газу. У 2013 році таке субсидування обійшлося державі в 34,4 млрд грн [1].

Собівартість теплової енергії, виробленої з твердого біопалива, становить 600–700 грн за Гкал, проте різницю між цією сумою та 314 грн Гкал (які заплатить за тепло населення) раніше не компенсувалась, доцільно зауважити, що за таких умов альтернативне паливо не було конкурентоздатним порівняно з газом, прийняттям постанови № 293 держава продемонструвала готовність підтримки виробництва теплової енергії для населення з біопалива. Отже, виробник тепла з біопалива отримає тариф на рівні 822 грн за Гкал, з цієї суми 314 грн заплатить населення, а 508 грн компенсує бюджет з тих грошей, що раніше йшли на субсидування ціни газу, фактично, ця постанова створило економічну базу для заміщення газу в ЖКХ.

Імплементація запропонованого механізму не потребує пошуку додаткових джерел фінансування — акцентується увага виключно на перерозподілі уже наявних дотацій, враховуючи цінову політику у сфері альтернативної енергетики, реалізація представленого механізму призведе до економії бюджетних коштів на рівні 15 %.

Базисом теплової генерації України є 24 тис. котелень, з яких 16 тис. (до 70 % від загальної кількості) працюють на природному газі, а на біопаливо було переведено не більше 300 котелень, які обслуговують об'єкти соціальної сфери та бюджетні

установи загальна встановлена потужність котелень, які використовують паливні брикети та гранули, становить не більше 120 МВт.

За оцінюванням фахівців, з урахуванням географії розміщення котелень в населених пунктах і витрат на логістику, біомаса здатна замінити виробництво 10,5 млн Гкал (або третину від потреби). Проблем з модернізацією цих котелень для використання твердого біопалива фахівці не прогнозують, адже на більшості об'єктах вже встановлені по 2–3 котли, що дозволяють використовувати різні види палива [1].

Натепер, в Україні налічується близько 300 підприємств, що виготовляють біопаливо, які знаходяться в Івано-Франківській, Закарпатській, Вінницькій, Житомирській та інших областях. Виробництво паливних брикетів та гранул має експортно-орієнтований характер, адже 90 % всієї продукції реалізують переважно на європейських ринках [2].

Діагностика основних проблем розвитку підприємств альтернативної енергетики, дозволила виокремити найголовнішу-це забезпечення сировиною в умовах інтенсифікації виробництва, проте це питання можна вирішити за рахунок вирощування і переробки енергетичних культур (швидкозростаючих верби, тополі, міскантусу) [3].

Основним бар'єром, що заважає використанню твердого біопалива є рутинний — невпевненість перед заміною “простого” і звичного природного газу на інше паливо. Проте в мовах євроінтеграції і уніфікації енергетичної політики з країнами ЄС, повинні враховувати їх досвід, де частка біомаси в тепловій генерації зараз перевищує 15 %, наприклад, у Швеції з біомаси виробляється 61 % теплової енергії, в Австрії — 37 %, Данії — 35 %.

Висновок. Проведене дослідження показало, що для забезпечення енергоне-залежності та енергоефективності країни, необхідно нівелювати та упередити всі деструктивні впливи, що виникають в сучасних формаціях розвитку паливно-енергетичного комплексу, через призму розроблення та імплементації комплексного підходу державної підтримки розвитку альтернативної енергетики.

Література

1. Гелетука Г. Г., Железная Т. А., Трибой А. В. Перспективы использования отходов сельского хозяйства для производства энергии в Украине. Ч. 1 / Г. Г. Гелетука, Т. А. Железная, А. В. Трибой // Промышленная теплотехника, 2014. — Т. 36. — № 4.
2. Климчук М. М. Розвиток ринку твердого біопалива в Україні / М. М. Климчук // Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць. — Вип. 2 (129) / Наук. Ред. І. Г. Манцуров. — К., 2012. — С. 143–147.
3. Климчук М. М. Управління бізнес-процесами на підприємствах альтернативної енергетики: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.04 / М. М. Климчук; Нац. техн. ун-т України “Київ. політехн. ін-т”. — К., 2014. — 20 с. — укр.
4. Постанова Кабінету Міністрів № 293 від 09.07.2014 “Про стимулювання заміщення природного газу в сфері тепlopостачання” // Урядовий кур'єр № 139 від 02.08.2014.